

Posudek oponentky

na diplomovou práci Bc. Michaely Hájkové na téma: „ Resocializace pachatelů, kteří týrali děti“

Předložená práce je věnována problematice resocializace specifické skupiny pachatelů – pachatelů, kteří se se dopouštěli týrání dětí. To je nepochybně téma velmi aktuální a poměrně náročné na zpracování.

Diplomantka rozčlenila svoji práci v rozsahu 72 stran základního textu včetně úvodu a závěru do 13 kapitol, práce dále obsahuje anotaci, včetně anotace v angličtině, seznam použité literatury a zkratek.

Obecně lze říci, že obsah, struktura a rozsah diplomové práce v zásadě odpovídá zadání, nicméně je třeba uvést, že z hlediska systematiky práce je otázka, proč např. kapitolu věnovanou programu Grepp 2 zařadila do kapitoly, věnované| probační činnosti. Totéž platí o tom, proč výklady o SARPU a programech zacházení ve věznicích zařadila do kapitoly restorativní justice.

Zároveň je třeba poukázat na to, že se zejména v teoretické části práce poměrně často věnuje obecným výkladům - např. o pojmu a principech restorativní justice či činnosti Probační a mediační služby ČR bez hlubšího zaměření a propojení na problematiku pachatelů, kteří týrali děti. To platí též o výkladu o programu 3Z, který také není primárně cílen na tuto skupinu pachatelů ani obecně na pachatele násilné kriminality. Naopak právě např. programům na násilnou kriminalitu ve věznicích v ČR se nevěnuje vůbec nebo pouze v omezené míře v případě programů Grepp a Grepp 2.

Za těžiště práce lze pak označit především třetí část, ve které provedla zpracování a analýzu poznatků z vlastního výzkumného šetření. Je možná trochu škoda, že se zde zaměřila pouze na programy, které se aplikují mimo výkon trestu odnětí svobody, neboť je třeba si uvědomit, že s ohledem na závažnost dané trestné činnosti, budou tito pachatelé často odsouzeni k výkonu trestu odnětí svobody, a to k relativně dlouhým trestům. Nicméně je třeba ocenit, že se jí podařilo v souvislosti s analýzou rozhovorů s pracovníky dotčených organizací, označit řadu problémů, které se objevují v aplikační praxi.

Ocenit lze též popis aktuálních zahraničních programů a technik, které se zaměřují na práci s pachateli násilné kriminality, některé pak dokonce přímo na pachatele týrání či zneužívání dětí.

Způsob zpracování práce svědčí o tom, že se diplomantka poměrně dobře seznámila s odbornou literaturou, ocenit lze především práci s cizojazyčnou literaturou. Na základě popsané metodologie vlastního kvalitativního šetření se jí též podařilo získat i nové poznatky o zadané problematice, byť, s ohledem na způsob výzkumu, je nelze zcela generalizovat. Tyto

poznatky se jí pak v zásadě podařilo v práci přehledně zpracovat a dále využít při formulaci vlastních závěrů a návrhů na zlepšení stávající situace.

V práci se, i když ne příliš často, lze setkat i s věcnými chybami či nepřesnostmi. Viz např. nepřesné tvrzení diplomantky o restorativní justici na str. 34, konkrétně že: „Principem je trestat pachatele jiným způsobem, než je nepodmíněné odnětí svobody.“ Byť je třeba připustit, že poté již tuto koncepci vysvětluje lépe. Jinde např. terminologicky nepřesně uvádí, že některé programy představují jeden z možných trestů – str. 78.

Po formální stránce je práce celkem zpracována pečlivě a přehledně. Větší nedostatky vykazují stylistické a jazykové zpracování práce srov. např. risk na recidivismus na str. 31. V práci se též poměrně hojně objevují chyby v interpunkci – srov. např. na str. 30-32, 58, 60, 65, 68, 69. Diplomantka také často využívá ich formu.

Diplomantka v zásadě odkazovala na použité prameny, z nichž čerpala tak, jak je to obvyklé při zpracování diplomové práce, nicméně ne zcela v souladu s citační normou. Pokud zvolila způsob citace jméno-datum, měla by se ho držet i v závěrečném seznamu literatury, kde pořadí jednotlivých prvků tomuto způsobu citace neodpovídá.

Vzhledem k výše uvedenému je možné říci, že předložená práce splňuje jak po formální, tak po obsahové stránce, požadavky na diplomovou práci kladené.

V rámci obhajoby by se mohla diplomantka, kromě výše uvedených problémů, zaměřit např. na:

- bližší popis a případné aplikační problémy a evaluace u programů Grepp a Grepp 2, zaměřené přímo na pachatele domácího násilí a týrání dětí
- vysvětlení, co přesně mínila větou na str. 24, že: „... program nedokončí 100% účastníků“ – zda to, že jej nedokončí žádný z účastníků či, že ne každý z účastníků program ukončí.
- bližší rozvedení toho, jak je to s regionální dostupností těchto typů programů v rámci ČR

Obecně lze shrnout, že přes výše uvedené nedostatky práce splňuje požadavky na diplomovou práci kladené a v závislosti na průběhu obhajoby diplomové práce navrhuji, aby práce byla klasifikována známkou velmi dobře případně dobře.

V Praze, 12. 6. 2017

JUDr. Jana Hulmáková, Ph.D.